

Ministerstvo financí
Letenská 15, Praha 1

Zápis z jednání Koordinačního výboru s Komorou daňových poradců ČR konaného dne 17. 5. 2000

Přítomni:
viz prezenční listina

Program:

Projednání jednotlivých bodů programu navrženého Komorou daňových poradců

Co se týče upřesnění některých dříve otevřených problémů, uvádíme:

Doplnění stanoviska Ministerstva financí k problematice prodeje HIM prostřednictvím dodávek provozního materiálu

Účastníci koordinačního výboru se shodli na opravě formulace závěru z diskuse v následujícím:

V poslední větě se mění formulace z "Účastníci se shodli na tom..." na "Zástupci Ministerstva financí uvádějí..." .

Daň z příjmů

1. Úprava základu daně (Ing.Lenka Jelínková)

Předmětem příspěvku je výklad způsobu úpravy základu daně analogicky dle ustanovení § 23 odst. 4 písm.e) bod 2 ZDP v případě neziskových organizací. Jako problémovou oblast spatřuje Komora daňových poradců situaci, kdy tyto organizace v případě používání hmotného majetku ke své činnosti tento majetek používají jak k činnostem, z nichž příjmy /výnosy/ jsou předmětem daně a nejsou od daně osvobozeny, tak k činnostem, z nichž příjmy předmětem daně nejsou nebo jsou od daně osvobozeny. Příkladem, jde-li o nemovitost ve vlastnictví neziskové organizace, která je z poloviny pronajímána. Ve zbylé polovině je vyvíjena činnost, která je jejím hlavním posláním. Odpisy jsou tedy uplatňovány v poloviční výši. Jestliže dojde k prodeji této nemovitosti, stanoví se základ daně jako příjem z prodeje nemovitosti, od kterého se odečte daňová zůstatková cena (§29, odst.2 ZDP), (pořizovací cena – celková výše odpisů bez ohledu na to, jaká část byla skutečně uplatněna), a dále se základ daně upraví o částku neuplatněného odpisu v minulých obdobích podle § 23, odst.4. písm.e) bod 2 ZDP.

Závěr:

U běžných poplatníků – právnických osob jsou prakticky všechny příjmy předmětem daně z příjmu /nejsou-li výslovně od daně osvobozeny/. Omezena je z různých důvodů daňová uznatelnost některých výdajů souvisejících s těmito příjmy. Pro tyto případy platí ustanovení § 23 odst. 4 písm. e) bod 2 ZDP, podle kterého je možno upravit základ daně o částky zúčtované do příjmů, pokud souvisely s výdaji (náklady) neuznanými v předcházejících zdaňovacích obdobích jako výdaje (náklady) na dosažení, zajištění a udržení příjmů, a to maximálně do výše těchto neuznaných výdajů (nákladů) v předchozích zdaňovacích obdobích.

Zdaňování neziskového sektoru probíhá odlišným způsobem, kdy jen část příjmů vstupuje do základu daně, naproti tomu část příjmů se u neziskového poplatníka nestane předmětem daně vůbec a daňově neúčinné jsou samozřejmě také s nimi související výdaje. Zde je potřeba rozlišovat výdaje neuznané jako výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů a výdaje související s příjmy, které nikdy nebyly předmětem daně, což je případ neziskových subjektů.

Z výše uvedeného proto vyplývá, že zmíněné ustanovení se vztahuje pouze na daňově neuznané výdaje, které ovšem souvisejí s příjmy, které jsou předmětem daně z příjmů. Naproti tomu u neziskových subjektů se jedná o výdaje související s příjmy, které nejsou předmětem daně. Proto není možno u neziskových poplatníků krátiť základ daně podle ustanovení § 23 odst. 4 písm. e) bod 2 ZDP.

2. Existence ekonomicky a personálně spojené osoby dle § 23 odst. 7 ZDP (Ing. Jiří Hlaváč)

Na konci roku 1998 došlo k odstoupení fyzické osoby z funkce člena představenstva společnosti (oznámení o datu odstoupení lze doložit notářským zápisem z jednání valné hromady), tato fyzická osoba ve stejné době rovněž prodala veškeré akcie společnosti jinému akcionáři. Převod těchto akcií byl v souladu se stanovami schválen valnou hromadou společnosti, současně převod listinných akcií vyplývá z rubopisu uvedeného na akci.

Představenstvo společnosti podalo návrh na zápis změny ve statutárním orgánu společnosti do obchodního rejstříku. K zápisu této skutečnosti došlo v polovině roku 1999.

Na počátku roku 1999, tedy ještě před zápisem změny ve statutárním orgánu společnosti do obchodního rejstříku, došlo k uzavření kupní smlouvy s touto fyzickou osobou. Tato fyzická osoba však vzniklou pohledávku nesplnila a společnost proti ní zahájila soudní řízení se záměrem domoci se úhrady své pohledávky.

Problém spočívá v interpretaci příslušných ustanovení obchodního zákoníku, zákona o daních z příjmů a zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů v platném znění, zda zmiňovaná fyzická osoba byla v době uzavření kupní smlouvy osobou ekonomicky nebo personálně spojenou ve smyslu vymezeném v zákoně o daních z příjmů a zda je společnost oprávněna k takto vzniklé pohledávce vytvářet opravné

položky podle § 8a zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů.

Závěr:

Ing. Hlaváč jako daňový poradce předkládající problematiku ekonomicky a personálně spojené osoby (§23 odst. 7 zákona o daních z příjmů) bez zjevného důvodu svůj příspěvek zamlžuje. V části materiálu "Právní vymezení" je zjevná snaha citovat uznávanou osobnost prof. JUDr. Dědiče. Problém je však v tom, že názor právní autority se vztahuje k "principu dobré víry". Řeší tedy situaci, že k zápisům v obchodním rejstříku se má přistupovat s důvěrou a pouze ten, kdo věděl o nesprávnosti zapsaného údaje a nejednal v dobré víře, pozbývá ochrany. K této části materiálu lze proto uvést pouze to, že uváděný text je v pořádku, s popisovaným problémem však vůbec nesouvisí.

K podstatě problému změny člena představenstva společnosti lze uvést, že v této souvislosti mají zápisy do obchodního rejstříku pouze deklaratorní charakter. Proto skutečnost odstoupení fyzické osoby z funkce člena představenstva společnosti nastala rozhodnutím valné hromady a ne až dnem zápisu změny ve statutárním orgánu společnosti do obchodního rejstříku.

Pokud se v době vzniku pohledávky nejednalo o osobu ekonomicky nebo personálně spojenou a byly-li splněny další podmínky zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, je společnost oprávněna vytvářet opravné položky podle § 8a tohoto zákona.

V této souvislosti je nezbytné uvést, že mnohdy při zjišťování vazeb mezi odstupující fyzickou osobou, společností a ostatními osobami, které mají nějaký vztah k dané společnosti, může existovat ekonomická nebo personální spřízněnost, přestože se fyzická osoba své účasti formálně ve společnosti vzdá. Pokud správce daně vychází z účelovosti jednání poplatníka a předpokládá zastření skutečnosti stavem formálně právním, pak pro uplatnění daňové povinnosti je rozhodný skutečný stav. Výše uvedené úkony /např.odstoupení fyzické osoby/, budou-li naplňovat tyto znaky zastření, potom nejsou pro postup správce daně rozhodující.

3. Opravné položky k pohledávkám podle § 8 zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů

(Ing. Jiří Hlaváč)

Ustanovení § 8 zákona o rezervách v platném znění hovoří o možnosti tvorby opravné položky k pohledávkám, které byly přihlášeny ve lhůtě stanovené usnesením soudu o prohlášení konkursu. Tato lhůta není v uvedeném ustanovení blíže určena, je pouze vázána na uvedení v usnesení soudu o prohlášení konkursu. Zástupci KDP uvádějí příklad, kdy v usnesení soudu jsou určeny dvě lhůty, a to konkrétně lhůta 30 dnů od prohlášení konkursu, a poté lhůta do dvou měsíců od prvního přezkumného jednání. Otázkou zůstává, zda je možné respektovat lhůtu uvedenou jako druhou pro splnění podmínky § 8 odst. 1 zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů

a tím pádem vytvoření opravné položky k pohledávkám za dlužníkem v konkursním řízení za oprávněné.

Závěr:

V § 8 odst. 1 zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů v platném znění se stanoví, že opravné položky k pohledávkám za dlužníky v konkursním a vyrovnacím řízení je možno tvořit k pohledávkám přihlášeným ve lhůtě stanovené usnesením soudu (§ 20 odst. 1 zákona o konkurzu a vyrovnání). Na pohledávky přihlášené po této lhůtě nelze opravné položky podle § 8 tvořit. V této souvislosti proto nelze akceptovat lhůtu vyplývající ze zákona (viz § 22 odst. 2 zákona o konkurzu a vyrovnání), která upozorňuje na skutečnost, že nebudou soudem uspokojeny přihlášky podané později než dva měsíce od prvního přezkumného jednání.

Opravné položky podle § 8 zákona o rezervách je proto možno tvořit pouze tehdy, byly-li pohledávky do konkurzu přihlášeny ve lhůtě stanovené usnesením soudu podle § 20 odst. 1 zákona o konkurzu a vyrovnání (tj. obvykle 30 dní).

4. Tvorba opravných položek k pohledávkám podle § 8a zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů (Ing. Jiří Hlaváč)

Příspěvek reaguje na současnou praxi, kde je rozšířen názor, že opravné položky k nepromlčeným pohledávkám splatným po 31. prosinci 1994 podle § 8a zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů lze tvořit pouze k datu sestavení účetní závěrky (tj. k datu 31.12. v případě řádné účetní závěrky nebo k datu, kdy je sestavována mimořádná účetní závěrka). Tento názor však dle předkladatele nemá oporu v platných daňových ani účetních předpisech a daňově znevýhodňuje poplatníka pohledávky po splatnosti, které k datu účetní závěrky nedosáhnou stanovený počet měsíců po splatnosti, a které jsou v následujícím zdaňovacím období postoupeny. Poplatník, který má pohledávku splatnou např. dne 1.12.1998 může k 2.6.1999 vytvořit opravnou položku ve výši 20 % neuhrazené hodnoty pohledávky nebo ceny pořízení pohledávky podle § 8a zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů. V případě postoupení této pohledávky např. dne 1.8.1999 je poplatník oprávněn postupovat podle § 24 odst. 2 písm. s) bod 1) zákona o daních z příjmů a zvýšit příjmy z postoupení pohledávky o rozpuštěnou 20 % opravnou položku vytvořenou podle zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů. V daňovém přiznání k dani z příjmů PO za rok 1999 pak poplatník uvede do nákladů vytvořenou opravnou položku v Příloze č. 1 II. oddílu, tabulce C a) na řádku 6.

Závěr:

Předkládaná problematika již byla řešena Koordinačním výborem konaným dne 3.9.1997. Byl odsouhlasen postup správné tvorby opravných položek až na základě inventarizace pohledávek k 31.12. kalendářního roku.

Ustanovení § 3 zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů jednoznačně stanoví, že rezervy a opravné položky se tvoří za zdaňovací období. Jejich výše a odůvodněnost musí být prokázána inventarizací. Podle zákona o účetnictví je inventarizace prováděna ke dni účetní závěrky. Ze znění těchto dvou zákonů v dostatečné míře vyplývá nemožnost tvorby opravné položky v průběhu zdaňovacího období. Odkazy na § 8a) zákona o rezervách uváděné Ing. Hlaváčem pouze stanoví výši a podmínky pro tvorbu opravných položek k nepromlčeným pohledávkám, vždy však pouze k uvedenému datu účetní závěrky a inventarizace, tedy k datu 31.12. příslušného zdaňovacího období.

Rezervy

1. Tvorba zákonné rezervy

(Ing. Zdeněk Urban, Lenka Chaloupská)

Dle § 24 odst. 2 písm. i) zákona 586/92 Sb., o dani z příjmů jsou výdajem vynaloženým na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů rezervy, jejichž způsob tvorby a výši pro daňové účely stanoví zvláštní zákon.

Dle § 7 zákona 593/92 Sb., o rezervách, je připuštěna tvorba rezervy na opravu hmotného majetku.

Dle § 10 téhož zákona je připuštěna tvorba ostatních rezerv, mj. takových, u nichž zvláštní zákon uvede, že jde o výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení příjmů. Tímto zvláštním zákonem je např. zákon 44/1988 Sb., horní zákon, nebo zákon 125/97 Sb., o odpadech, kde je v § 32 uvedeno:

(1) Provozovatel skládky je povinen vytvářet finanční rezervu na rekultivaci, zajištění péče o skládku a asanaci po ukončení jejího provozu (dále jen "finanční rezerva").

(2) Tvorba finanční rezervy se zahrnuje do nákladů provozovatele skládky a tvorba této rezervy je výdajem na udržení, zajištění a dosažení příjmů.

Pokud je provozovatelem skládky příspěvková organizace zřízená obcí a tuto činnost vykonává dle zřizovací listiny v hlavní činnosti, tj. v rámci základního účelu, ke kterému byla zřízena v souladu s odpovídajícím předmětem činnosti.

Opatření Federálního ministerstva financí, čj. V/20 530/1992, kterým se stanoví účtová osnova a postupy účtování pro rozpočtové a příspěvkové organizace a obce, v platném znění, v příloze č. 2, Čl. XI - Zásady pro tvorbu a používání rezerv, odst. I stanoví, že rozpočtové a příspěvkové organizace a obce mohou vytvářet zákonné rezervy pouze v hospodářské činnosti, jejichž tvorba a použití je stanovena zvláštním zákonem a zohledněna zákonem o dani z příjmů.

Závěr:

U poplatníka, který není založen za účelem podnikání, nejsou předmětem daně příjmy z činností vyplývajících z jejich poslání za podmínky, že náklady (výdaje) vynaložené v souvislosti s dosahování těchto příjmů jsou vyšší (§ 18 odst. 4 písm. a) zákona o daních z příjmů).

Tvorba rezerv na opravu a ostatních rezerv se řídí ustanoveními zákona č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů. V § 1 tohoto zákona je stanoveno, že "tento zákon upravuje pro účely zjištění základu daně z příjmů způsob tvorby a výši rezerv a opravných položek, které jsou výdajem (nákladem) vynaloženým na dosažení, zajištění a udržení příjmů". V případě hlavní činnosti u neziskových poplatníků základ daně vzniká pouze tehdy, přesahují-li příjmy této činnosti s ní související výdaje (náklady). Pouze tehdy je proto možno uplatnit rezervu podle zákona o rezervách pro zjištění základu daně. Po zahrnutí části rezervy musí stále platit, že příjmy z příslušné hlavní činnosti nebudou nižší než související výdaje (včetně rezervy), tak aby z této činnosti vzniknul základ daně.

V opačném případě kdy příjmy z příslušné hlavní činnosti budou nižší než výdaje s nimi související, není možno výdaje podle § 24 zákona o daních z příjmů uplatňovat. Tvorba rezervy podle m³ uskladněného odpadu se tak stává pouze finančním krytím následků příslušných aktivit podle zákona o odpadech, které budou následně v souladu s příslušným právním předpisem z těchto zdrojů hrazeny.

Daň z přidané hodnoty

1. Dodání zahraničního zboží v celních režimech /§7 odst.2 písm. h) ZDPH/ (Ing. Ivo Šulc)

Příspěvek se zabývá situací, kdy novela zákona o DPH č. 17/2000 Sb. považuje za zdanitelné plnění také dodání zahraničního zboží v celních režimech, ve kterých nevznikla povinnost vyměření daně, pokud je prodáváno za cenu vyšší než pořizovací, případně pokud jeho cena zjištěná podle zvláštního právního předpisu převyšuje jeho pořizovací cenu. Plátcí daně, kteří mají v úmyslu toto zahraniční zboží prodat za cenu vyšší, ale zahraniční osobě, tedy s následným vývozem, jsou nuceni zahraniční zboží propustit do volného oběhu, tj. do tuzemska, přidat si k ceně svou marži a pak opět vyvést toto zboží opět do zahraničí. Jde o určitý druh tvrdosti zákona.

Závěr:

Předmětem daně podle § 7 odst. 2 písm. h) zákona o DPH, ve znění platném od 1. 4. 2000 je také dodání zboží, které je následně vyvezeno do zahraničí.

Výjimku z tohoto pravidla nelze stanovit metodickým pokynem řady "D". Úpravu uvedeného písmene navrhuje Ministerstvo financí v rámci novely zákona o DPH s navrhovanou účinností k 1. 1. 2001. Do schválení uvedené novely nelze ustanovení § 7 odst. 2 písm. h) aplikovat jinak, než vyplývá z jeho platného znění.

2. Zprostředkování spoření a § 20 /§28 ZDPH/ (Ing. Blažena Ondrušová)

Novela zákona o DPH č. 17/2000 Sb. přearozuje **zprostředkování spoření** v § 28 z odst. 2 do odst. 1 s účinností od 1. 4. 2000. Toto zkomplikovalo uplatňování DPH u plátců, kteří nejsou finanční institucí podle § 28 odst. 4, ale stávají se finanční institucí podle § 28 odst. 5 až při překročení 20% podílu finančních činností na celkových výnosech.

Podle novely zákona není zřejmé, jak bude postupovat plátce DPH, který uskutečňuje zprostředkování spoření v průběhu kalendářního roku (od 1.1. do 31.12. 2000), tj. jakým způsobem bude či nebude krátit nárok na odpočet u této činnosti (zprostředkování spoření) za období od 1.1 do 31.3.2000 při ročním vypořádání. Mohou zde nastat následující situace:

1. Bude krátit nárok na odpočet za celý kalendářní rok, přestože se finanční institucí nestal vůbec - v tomto případě má novela zákona retroaktivní účinnost v neprospěch plátců. Tento postup by vyplýval z loňského výkladu MF k "loteriím", podle kterého je rozhodující platnost zákona k datu 31.12.
2. Plátce uskutečňující zprostředkování spoření bude k 31.12. sledovat 20% limit. V případě, že nepřekročí celoroční limit 20 % finančních činností na celkových výnosech, bude krátit nárok na odpočet pouze za období od 1.4. do 31.12., a ne zpětně od 1.1. do 31.3.

Jedná se o obdobný případ, jako byly v loňském roce loterie. Rozdíl je pouze v tom, že loterie byly vyloučeny k 31.12. ze jmenovatele koeficientu za celý rok zpětně, a to ve prospěch plátců daně. V tomto případě však není jasné, jak posuzovat zprostředkování spoření za období od ledna do března, aby na změnu zákona plátci zpětně nedopláceli (viz bod 1).

Závěr:

Do § 28 odst. 1 bylo novelou zákona o DPH s účinností od 1. 4. 2000 přearozeno "zprostředkování spoření", které bylo dříve uvedeno v § 28 odst. 2. Z toho vyplývá, že podle současně platného znění zákona o DPH je "zprostředkování spoření" zdanitelným plněním osvobozeným od daně bez ohledu na to, kdo je poskytuje. Při ročním vypořádání nároku na odpočet daně musí plátce, který prováděl tuto finanční činnost, uvést příjmy či výnosy ze zprostředkování spoření do jmenovatele ročního koeficientu za celý kalendářní rok. Vyplývá to z první věty § 20 odst. 6, v níž se stanoví, že "po skončení kalendářního roku provede plátce způsobem stanovených v odstavcích 1 až 5 vypořádání nároku na odpočet". Při provádění ročního vypořádání již bezpochyby "zprostředkování spoření" patří mezi

osvobozená zdanitelná plnění, která se musejí do jmenovatele ročního koeficientu uvádět.

1. Doplněk

Problematika aplikace správné sazby DPH v případě "bionafty"

(Ing. Jiří Nekovář, Ing. Pavel Beran)

V praxi se v poslední době praktikuje u správců daně aplikace různých sazeb daně z přidané hodnoty v případě zdanitelných plnění z titulu dodání "bionafty", tj. v některých případech správci daně požadují aplikaci základní sazby daně a v některých případech sazby snížené. Problémem je tedy správná sazba DPH u této komodity.

Závěr:

V souvislosti se schválením novely zákona o DPH a novely zákona o spotřebních daních, které vstoupily v účinnost dne 1. 4. 2000, vznikly spory o uplatnění sazby daně z přidané hodnoty u tzv. "bionafty". Po právním rozboru této problematiky na základě podkladů předložených Komorou daňových poradců a po projednání se zástupci KDP dne 22. 5. 2000 bylo vedením Ministerstva financí rozhodnuto, že pro účely uplatnění zákona o DPH je "bionafta" chápána jako palivo splňující podmínky definované ustanovením § 19 odst. 3 zákona o spotřebních daních, ve znění zákona č. 325/1993 Sb., zákona č. 260/1994 Sb., a zákona č. 95/1996 Sb., podle něhož jsou bionaftou "paliva a maziva biologicky odbouratelná minimálně z 90 % za 21 dní podle mezinárodního testu CEC L-33-A-93, přičemž podíl metylesteru kyselin obsažených v různých tucích a olejích musí činit více než 30 % všech látek v bionaftě obsažených". Takto definovaná paliva podléhají podle zákona o DPH platného od 1. 4. 2000 snížené sazbě daně.

Pokud byla plátcí daně u výše uvedených paliv na základě dřívějších stanovisek Ministerstva financí uplatňována základní sazba daně, mohou tito plátcí daně před vyměřením daně provést opravu této chybné sazby daně vystornováním daňových dokladů. Po vyměření daně se mohou tito plátcí daně odvolat proti stanovení daně u příslušného správce daně, případně v daňovém řízení využít mimořádných opravných prostředků. S tímto stanoviskem byly správci daně prostřednictvím ÚFDŘ informováni.

2. Doplněk

Výpočet koeficientu v případě vývozu po novele ZDPH

(Ing. Jiří Škampa, Ing. Jiří Nesrovnal)

S účinností od 1.4.2000 došlo novelou ZDPH - zákonem č. 17/2000 Sb. k doplnění § 11 ZDPH v tom smyslu, že v případě vývozu je nutné zvláště evidovat vývoz, při kterém dochází ke změně vlastnického práva a vývoz, při kterém nedochází ke změně vlastnického práva. Na základě této změny byl do formuláře pro přiznání k DPH doplněn nový řádek č.32a, do kterého bude uváděn vývoz, při kterém

nedochází ke změně vlastnického práva. Vzor nového formuláře byl uveřejněn ve Finančním zpravodaji 3/2000 v rámci sdělení č.19. V rámci tohoto sdělení byl zveřejněn i vzor "POKYNU pro vyplnění přiznání k dani z přidané hodnoty". Zástupci KDP se domnívají, že v těchto pokynech došlo k tiskové chybě. Ve jmenovateli koeficientu je totiž uveden pouze řádek č.32 a chybí zde již nový řádek č. 32a.. V případě, že nejde o tiskovou chybu, domníváme se, že takový výklad by byl v rozporu s platnými právními předpisy.

Závěr:

Podle § 11 odst. 1 zákona o DPH ve znění platném od 1. 4. 2000 je nutno plnění na vývoz evidovat v členění na vývoz zboží, při kterém dochází ke změně vlastnického práva ke zboží a na vývoz zboží, při kterém ke změně vlastnického práva ke zboží nedochází. Údaje o vývozu zboží, při kterém ke změně vlastnického práva ke zboží nedochází, se vykazují ve formuláři "Daňového přiznání k DPH", který platí od 1. 4. 2000, v řádku 32a, který se nezahrnuje do čitatele ani jmenovatele koeficientu, kterým se zkracuje nárok na odpočet daně. Podle § 20 odst. 1 zákona o DPH v platném znění se do čitatele i jmenovatele koeficientu uvádí součet cen bez daně za uskutečněná zdanitelná plnění, u nichž vzniká nárok na odpočet daně. Vývoz zboží, při kterém ke změně vlastnického práva ke zboží nedochází, není zdanitelným plněním, a proto nevzniká zákonný důvod k jeho uvádění do čitatele ani jmenovatele koeficientu, kterým se zkracuje nárok na odpočet daně.

Účetnictví

1. Postupování sankčních pohledávek u subjektů účtujících v soustavě podvojného účetnictví

(Ing. Jiří Škampa, Ing. Jiří Nesrovnal)

V poslední době dochází ve značném rozsahu k postupování nezaplacených pohledávek z titulu smluvních sankcí. Jedná se o pohledávky z titulu smluvních pokut a úroků z prodlení ve smyslu příslušných ustanovení obchodního zákoníku (především § 369 obchodního zákoníku), poplatků z prodlení dle příslušných ustanovení občanského zákoníku (především § 517 občanského zákoníku), penále, případně jiných sankcí vyplývajících ze smluvních vztahů, postížitých částek ve smyslu příslušných ustanovení zákona směnečného a šekovního a odstupného dle § 355 obchodního zákoníku (dále jen "smluvní sankce"). Postupování těchto pohledávek přináší v praxi určité daňové a účetní problémy a komplikace. Příspěvek přináší návrhy v praxi uplatňovaných postupů.

Závěr:

Souhlasíme s navrženým postupem účtování. Do okamžiku zaplacení je však třeba pohledávky z titulu smluvních pokut účtovat nikoli v operativní evidenci, ale v podrozvahové evidenci v souladu s Účtovou osnovou a postupy účtování pro podnikatele (Účtová třída 7, Čl. II odst. 1).

Termín konání příštího KV KDP byl předběžně stanoven na 21.6.2000.

V Praze dne

Ing. Stanislav Špringl
pověřený řízením odboru 39